Hogyan segíti a Szakszervezeti Bizottság a Pedagógiai Főiskola oktató- és nevelőmunkáját?

Kormányunk programmja az oktató- és nevelőmunkát — jelentőségének megfelelően — a legfontosabb feladatok közé sorozta. Különösen jelentős az általános iskolai tanulók oktatása és nevelése. Ez természetesen kiemeli az általános iskolai tanárok képzésének fontosságát, a főiskola oktató- és nevelőmunkája színvonalának emelésének ügyét is. Kormányunk programmja tehát a főiskolák — s közöttük természetesen a szegedi főiskola — oktatószemélyzete számára is megjelölte azokat a feladatokat, amelyeket kultúrforradalmunk további sikereinek érdekében, népünk kulturális színvonalának emelése érdekében feltétlenül meg kell oldanunk.

A főiskola dolgozói lelkesen fogadták és a legteljesebb mértékben magukévá tették ezt a programmot.

Ennek megvalósítása érdekében fáradozik a felszabadulás óta rendkívüli fejlődésen átment intézet valamennyi dolgozója. Ez a célkitűzése az igazgatóságnak, de ennek a programmnak a megvalósításán fáradozik a Főiskola MDP szervezete és a főiskola Pedagógus Szakszervezeti Bizottsága is.

A Szakszervezeti Bizottság az az oktató- és nevelőmunka közvetlen segítése mellett a legszebb programmot kapta a kormánytól: a dolgozók érdekeinek fokozottabb védelmét, a munka körülményeinek állandó javítását, a dolgozókról való legteljesebb gondoskodást. E kettős feladat maradéktalan elvégzése a SZ. B. legfőbb törekvése.

A dolgozó nép állama bőkezűen gondoskodott a nevelő-oktatómunka anyagi és személyi feltételeinek biztosításáról. Bővültek, gazdagodtak, szépültek tanszékeink, második gyakorló iskolát szervezhettünk, és megerősödtek hivatalaink. Megváltozott, megjavult körülmények között folyik az új szocialista embertípust formáló új tanárnemzedék nevelése.

A főiskolai Sz. B. törekvéseit leghívebben Nevelési Bizottságának programmja tükrözi: a főiskolán folyó nevelés szocialista (közösségi) módszerének további elmélyítése és a főiskolai DISZ szervezet munkájának támogatása.

A felszabadulás előtti időkben főiskoláinkon az oktató- és tudományos munka mellett alig folyt nevelőmunka. A felszabadulás után ismertük fel, hogy a főiskolák sem végezhetnek eredményes munkát nevelői célkitűzések nélkül. Bár ezen a téren is sokat fejlődött főiskolánk, és kétségtelen eredményeket ért el, mégis megállapítható, hogy a nevelés ma még elmarad az oktatás mögött. A Nevelési Bizottság tanulmányozta az alkalmazott nevelési eljárásokat és megállapította, hogy nevelőmunkánk még nem régen tért át az individuális nevelés meghaladott burzsoá módszeréről a szocialista közösségi nevelés módszerére.

A közösségi nevelésnek, és ennek nyomán a helyes közösség kialakulásának már vannak nyomai főiskolánkon. Tanulmányi csoportjaink összekovácsolódása és a helyes közösségi szellem kialakulása felismerhető. Itt azonban még nem állhatunk meg.

A közösségi nevelés mellett, azzal egyidőben foglalkozik a Nevelési Bizottság a hazafiságra és áldozatvállalásra való nevelés kérdéseivel is. Ezzel a programmal november folyamán rendez ankétot.

A főiskolán folyó oktató- és nevelőmunka további elmélyítését szolgálják közvetve azok a törekvések is, amelyek a kedvező munkafeltételek megteremtésére, az adott viszonyok megjavítására és a dolgozók jogos érdekeinek védelmére irányulnak.

A Sz. B. előbbiekben ismertetett eredményei és törekvései

korántsem jelentik azt, hogy munkájában hiányosság nem fordult elő.

Az elmult esztendőben egészen az új kormány programmjáig nem volt érezhető olyan határozott kiállás a dolgozók érdekében, amilyen azok méltán elvárhattak volna. Nem tudott a Sz. B. hathatós segítséget nyújtani minden esetben.

Kormányunk programmja és pártunk határozata nyomán mindjárt hozzáláttunk hibáink kijavításához. A közeljövőben bekövetkező szakszervezeti választások után szervezetileg is megerősödve, a legkomolyabb elhatározással fog a Sz. B. a kormányprogramm megvalósításáért s a főiskolán folyó nevelő-oktató munkáért és a dolgozók érdekeinek fokozottabb védelméért síkraszállni.

A Pedagógiai Főiskola Szakszervezeti Bizottsága

SZEGEDI JEGYZETEK

Hogyan lehet vasárnap újságot szerezni?

Mindennap elolvasom a „Délmagyarország"-ot, de nem mindig időben. Reggelenként hétkor megyek el otthonról, vagy még hamarabb. Ilyenkor még híre sincs a lapnak, kilenc—tíz óra felé szokták kihordani erre mifelénk. Délelőtt tanítok, legtöbbször délután is, közben persze akad úgynevezett „lyukas órám". Ilyenkor szoktam például újságot is olvasni. Így tehát, mire hazaérek, estefelé már elolvastam a lapot. — Ez még rendben is lenne így, ha nem lenne vasárnap.

Vasárnap ugyanis nem olyan egyszerű újsághoz jutni, ha nem előfizető az ember. S ha venni akar az ember, hétköznap sem. Ezzel kapcsolatban eszembe jut egy szép nyári délelőtt, a szabadságom első napja. Naiv voltam akkor és illúziókban éltem. Nem régen lévén újszegedi lakos, azt hittem ugyanis: Ujszeged város. Hivatalos tudomásom van arról, hogy Szeged első (írd és mondd első) kerülete! Nos, kiderült, hogy bizonyos szempontokból nemcsak hogy nem város, hanem még csak nem is falu.

Az történt, hogy elindultam kilenc óra tájt újságot venni. Nem vaktában, hanem egyenesen a hídhoz. Emlékeztem rá, hogy a Főfasorral szemben ott álldogál egy újságárus bódé. Valamikor 1950-ben — akkor még csak vendég voltam Szegeden —, vettem is én ott újságot, s nemcsak helyi lapot. Szovjet Kultúrát, meg Ludas Matyit is. A bódé ma már nincs ott. Most nyáron még ott találtam — azóta már eltűnt —, de kedvetlenül tapasztaltam, hogy nem tölti be rendeltetését: bezárva, minden életjel nélkül búslakodott. Újság helyett elolvashattam egy kis táblát, amely ki tudja hány éve volt a homlokára szögezve: „Diófarönköt veszek." Hát jó, itt nincs, gyerünk tovább — mondtam magamban. Beséltem a fasorba, rémlett, hogy ott is láttam valamiféle újságárusító helyet. Kiderült, hogy tévedtem, az sem működött már. Ezután elmentem a Tanítóképző közelébe, de amit én újságárusítónak gondoltam, arról kiderült, hogy cukorkabolt, bár ebben a minőségben sem funkcionál. Most már makacs lettem, de különben is helyre akartam állítani a lakóhelyem civilizáltságával kapcsolatban megrendült bizalmamat és kimentem az állomásra. Újság nem volt. És azóta sincs! Menynyire helytelen, egészségtelen állapot ez!

Node, ez régen volt. Azóta már tudom, hogy ha újságot akarok, be kell gyalogolnom Szegedre.

Most vasárnap is szerettem volna venni egy „Délmagyarország"-ot. Délelőtt azonban nem értem rá majdnem egy órát áldozni arra, hogy bemenjek, délután is dolgom akadt, újra nem mehettem és így csak este 6 után indultam portyára. Sejtettem, hogy nem fog simán menni és kiderült, hogy félelmem nem volt alaptalan pesszimizmus. Nem találtam nyitott újságosbódét sem a Lenin-utcán, sem a Széchenyi-téren. Maradt volna az állomás, de nem volt kedvem a kockázathoz.

Ha valaki nekem azt mondja ezelőtt másfél évvel, hogy az ország egyik legnagyobb városában, amely egyben erős kultúrközpont is, nem lehet vasárnap, de hétköznap este is, újságot venni, nem hittem volna.

Ma már, ha hírlevet hallanék, csak szégyenkezve lesütném a fejem. Lehet ugyan, hogy valahol mégis csak árulnak újságot esténként de ugyan honnan lehet ezt kinyomozni?

(—s—a)

Egy levél nyomában a 65/8 Segédipari Vállalatnál

Az Ősz-utca elején az egyik épület bejárata fölött elhelyezett festett tábla hirdeti: „65/8. Segédipari Vállalat". Ha egy látogató benyitja a nagy vasajtót, ami a szeme elé tárul, megállásra készteti. „Hova kerültem? Öcskavastelepre?..."

Az udvarban mindenféle vasdarabok, szerszámok hevernek szanaszét. Némelyiket már a por is betakarta. A készárut is itt tárolják, de a fűtésre szolgáló szenet is. A munkások a szabadban dolgoznak. Most még kedvez az időjárás nekik és szaporán egyengetik a fémlemezt — kézi erővel, hatalmas vasüllőn. És hogy a lemez ne mozduljon el, egyikük a tetejére áll. Mellettük az excenterprés, köszörűgép és villanyhegesztő helyezkedik el néhány négyzetméternyi szűk helyen. Az időjárástól csak egy tető védi a gépeket. Az udvar hátsó részében — ahova csak nagy üggyel-bajjal lehet eljutni — van a kovácsműhely. Füst, gáz árad ki az ajtó helyén — mert ajtó sincs — a tetőzeten keresztül; ez sem nehéz, mert hiányos a cserepezés.

Szűk a hely. Az új műhelycsarnok, amely az össze-vissza ság közepén kapott helyet, már rég nem elegendő. A munkások negyedrésze sem fér el itt. A többiek, akik nagyobb munkadarabokon dolgoznak, egymást kerülgetve, akadályozva a szabad ég alatt dolgoznak.

Az üzem egyik munkása, Kopasz József elvtárs minderről így ír levelében:

„Naggyá fejlődött az épületvasipari termelésünk. Szűk a munkaterület. Ami rendelkezésünkre áll, ott a rendetlenség az úr. Anyagok, készáruk egymás hegyén-hátán. A munkák nagyobb részét az udvar piszkos földjén végezzük, egymással osztozva egy méternyi helyért. Az újonnan alakított műhelycsarnok kicsi a hatalmas építőipari vasszerkezeteknek, hisz majd akkorák, mint a fél műhely. Mi lesz, ha bejön az esőzés és a hideg? Az ilyen műhelyben fűteni nem lehet."

★

Mostohagyereke a 65/8. Segédipari Vállalat a 65-ös Tröszt-nek. Igaz, hogy az államosítás óta már a tröszt a negyedik gazdája a vállalatnak és most is csak felügyeleti igazgatás szempontjából tartoznak hozzá. Az igazgató is sűrűn változik. Kun elvtárs mindössze két hónapja vezeti a vállalatot. Mikor ezzel megbízták, minden területen a helyettesek helyettesével találkozott. Ezért nem tud még most sem tiszta képet látni a zürzavarban.

— Tudomásomra jutott, — mondotta Kun elvtárs —, hogy már egyszer 500 ezer forint keretet biztosított az építési Minisztérium beruházási főosztálya egy új műhely építésére, amely azonban azért nem épült fel, mert az év utolsó hónapjaiban kapták meg az engedélyt és nem vállalta el egyik építő vállalat sem, hogy két hónap alatt felépítsen egy modern műhelycsarnokot több, mint 80 munkás részére. A minisztérium az összeget visszavonta és a következő évben azt újra nem biztosította.

Legutóbb lent járt Tóth Károly elvtárs, az Építési Minisztérium beruházási főosztályának előadója. Széjjel nézett a vállalatnál. Mindössze rövid egy órát, de talán még annyit sem tartózkodott itt. Ezalatt sokmindent mondott, de csak nekünk, vezetőknek, de intézkedés nem történt.

★

November 7-re készülnek az üzem dolgozói. Meg akarják szüntetni a harmadik negyedévi lemaradásukat és az évi tervet 106 százalékra teljesítik. Erre tettek fogadalmat. Ha a dolgozók munkáját és a versenytáblára kiírt eredményeket nézzük a termelés emelkedését tapasztalhatjuk. A Deák kovács-brigád 135, D. Nagy ifi-brigád 134, Flok-brigád 128, Gróf Károly hegesztő pedig 138 százalékos terveljesítéssel dolgozik.

Minden munkásnak ott, az arcán ez a gondolat: „Jókedvvel dolgozunk, de törődjenek velünk jobban". Ezt ki is mondják és joggal követelik. A nevelés, a törődés hiányzik.

De más hiba is van az üzem életében. Mit mond ezekről Kopasz elvtárs levele.

„A népnevelők és bizalmiak csak a tagdíj beszedésével törődnek. A pártszervezet és szakszervezet vezetősége nem találta meg az együttműködés útját a műszakiakkal. Ez a termelés rovására megy... Az utóbbi időben lazult a munkafegyelem. A nótórius fegyelemsértőket nem nevelték nálunk és ezért követőik akadnak... Gyakori a szerszám- és fúrótörés, mind azért, mert a művezető ilyen irányban nem foglalkozik a dolgozókkal.

Kopasz elvtársnak a „Délmagyarország" szerkesztőségéhez küldött levelében feltárt hiányosságok okainak kivizsgálása, megszüntetése az üzem vezetőinek és elsősorban a felsőbb szervek sürgős feladata.

Fegyelmezett, tervszerűbb munkával biztosítsák a vasutas dolgozók a tehervonatok és a személyvonatok pontos közlekedését

Nemzetgazdaságunk minden területén harci feladatként kezelik a dolgozók a november 7-re tett felajánlások és a negyedik negyedévi terv teljesítését. A kormányprogramm megvalósítása tőlünk, vasutas dolgozóktól is azt követeli, hogy új tettekkel, fegyelmezetten végezzük el a ránk váró feladatokat.

A fegyelem megszilárdítása érdekében komoly tennivalók vannak a Szegedi Igazgatóság egész területén. Míg az őszi forgalom szállításait kellett teljesíteni, 1700—1750 napi kocsi ki- és berakás volt a teljesítmény. Ezzel szemben ma 1528 kocsit rakunk be áruval és 1452 kocsit rakunk ki állomásainkon. A hiányosság ott van, hogy a kevesebb kocsi megrakás ellenére is naponta 44—51 a száma azoknak a kocsiknak, amelyeket megrakás végett

nem tudunk átadni

szállító feleinknek. Hiba az, hogy vonataink menetrendszerinti, pontos közlekedését nem biztosítják igazgatóságunk területén, a szállításra kerülő áruk később jutnak el rendeltetési helyükre. Tehervonataink menetrendszerűségét elsősorban a fővonalakhoz csatlakozó szárny-vonalakon közlekedő vonatok pontos közlekedésén keresztül kell biztosítani. A fővonalon pedig a vonatok elfektetését, az állomásokon való tartózkodását a jó szervezett munkával a legkisebbre szűkítsük le. Tehervonataink menetrendszerűségét az utóbbi napokban 34, 38 százalékra teljesítettük. Visszaesés mutatkozik a munkásvonatok rendes közlekedésének biztosítása terén is. Különösen a személyvonatok pontos közlekedését nem biztosítják igazgatóságunk területén. Ennek eredménye az, hogy személyvonataink késése a korábbi 3, 3.2 százalékról már 6.6 százalékra emelkedett.

Gócponti helyeinken, Békéscsaba, Kiskunhalas és a bajai térségben mutatkozik meg a külszolgálati munka ellátásában lazaság. Például Békéscsabán 20 fedett kocsit már reggel 6 órakor kiraktak és még este 6 órakor sem bocsátották a szállítófelek rendelkezésére. Ugyanígy Békéscsaba állomáson húsz gyüjtőkocsit nem állítottak be hosszú időn keresztül és így ez a húsz kocsi ismét kiesett a forgalomból. Kiskunhalas állomáson sem történik időben a kocsik időbeni beállítása, ki- és berakása. A vonatokat összeállító állomásaink többször rosszul rendezett vonatokat adnak át továbbításra. Az árukat rendezetlenül rakják be a gyüjtőkocsikba és azoknak kirakása

hosszú időt vesz igénybe.

A hibák felszámolása és megszüntetése érdekében a minőségi vonatok összeállításában a szavatossági levélben vállalt kötelezettségek maradéktalan teljesítésével, a szolgálati ágak szoros együttműködésével és elsősorban a központi irányító szolgálat munkájának megjavításával, a szocialista ellenőrzéssel kell jobb munkát végezni a vasutas dolgozóknak.

Ne felejtse el egyetlen vasutas dolgozó sem, hogy most, az őszi feladatok teljesítésével újabb nagy feladatot kell megoldani. A téli forgalomra való felkészülést, a téli forgalom zavartalan lebonyolítását kell biztosítani. A menetirányítók, forgalmi szolgálattevők és a kereskedelmi osztály dolgozói, de a vontatási szolgálat dolgozói is érezzék át a felelősségüket

a közös munka fontosságát,

és a szállítás terén jól megszervezett munkával tegyenek eleget kötelességeiknek.

Az igazgatóság központi szolgálat dolgozói, akik kijárnak a területre, ellenőrzéseik során keressék és kutassák az állomásokon lévő hibákat és adjanak segítséget a külszolgálati dolgozóknak, hogy az állomásokon lévő hibákat mielőbb megszüntessék.

Igazgatóságunk központi ügyviteli tervezői hívják fel az állomások figyelmét az adatközlés fontosságára és annak pontosságára. Számtalan esetben bejelentett adatok nem a valóságnak megfelelőek, amiből az következik, hogy félrevezetik azokat a szerveket, amelyeknek mi adatot szolgáltatunk.

Feladata minden vasutas dolgozónak a negyedik negyedévben: eleven életet vinni a vasút munkájába. Ehhez azonban az szükséges, hogy szállítófeleinkkel szoros kapcsolatot tartsunk. Vasutas dolgozóink az igazgatóság területén tekintsék szívügyüknek a munkafegyelem megszilárdítását, vegyék figyelembe, hogy az itt mutatkozó hiányosságok mielőbbi felszámolásával tudjuk csak a reánk háruló feladatokat maradéktalanul teljesíteni.

Sziládi Sándor

A DOLGOZÓK LEVELEIBŐL

Javítsák meg munkájuk minőségét a Szegedi Kenyérgyár dolgozói

A kormányprogramm megjelenése óta, ha figyelemmel kísérjük az üzemek dolgozóinak munkáját, örömmel állapíthatjuk meg, hogy naponta újabb munkasikereket érnek el. A negyedik negyedévre tett vállalásokban hangsúlyozták az üzemek dolgozói, hogy minőségileg javítanak munkájukon.

Nézzük meg, hogyan állanak a minőséggel a Szegedi Kenyérgyárban? Sokat javult a kenyér és a sütemények minősége a kormányprogramm megjelenése óta, különösen a 5-ös kenyérsütődében. Ez azonban nem jelenti azt, hogy nincs javítanivaló a kenyér minőségén. A sütésre nagyobb gondot kell fordítani, mert gyakori a kenyérüzletekben és népboltokban, hogy a vásárló az égett kenyér kicserélését kéri.

Helyes lenne, ha a Szegedi Kenyérgyár dolgozói figyelembe vennék és követnék a Budapesti Kenyérgyár dolgozóinak példáját, akik a vásárlók igényeit szem előtt tartva, mindig jóminőségű kenyeret sütnek.

Kovács Mihály

Kijavítják a gépeket — még jobb lesz a termelésünk

Szeged I. számú Téglagyárban a termelés a nyersgyártásnál fellendült. A régebbi 80—90 százalék helyett 100 százalékon felül teljesítjük nyersgyártási tervünket. Különösen az I-es műszak ér el szép eredményt. A bányászok és a nyerstégla lerakók jól szervezték meg a munkát. A II-es műszakban gyengébb a szervezettség, ahol a lemaradás főleg abból adódik, hogy gyakorlatlanok a kocsitolók és emiatt sok időkiesés van. Itt segíteni kell és tanítani a fiatal kocsitolókat.

Az igazgató elvtárstól ígéretet kaptunk, hogy rövidesen alapos javítást végeznek a gépeken és géphiba miatt nem lesz majd kiesés a termelésből. December elején felszerelik a második prést az üzemben. Örül minden dolgozó a gyárban, mert jobb gépekkel teljesítjük a tervünket és keresetünk is több lesz.

Soós Ferencné